

РЕШЕНИЕ

№ 1952

гр. София, 04.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 150 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ

при участието на секретаря ХРИСТИЯНА Р. РАЧЕВА
като разгледа докладваното от ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ Гражданско дело
№ 20221110136273 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 124 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) и сл.

Образувано е по искова молба на Сдружение „...“ (ищец) срещу „...“ ЕАД (ответник).

Ищецът твърди, че през 2012 г. срещу него е бил издаден изпълнителен лист в полза на ответното дружество за сумите 6 543 лева главница ведно със законовата лихва, 654 лева и 30 стотинки неустойка за забава, 525 лева и 83 стотинки лихва за забава, 154 лева и 46 стотинки разноси за държавна такса и 371 лева и 69 стотинки разноси за юрисконсултско възнаграждение. Твърди, че въз основа на изпълнителния лист ответникът първоначално е образувал изпълнително дело през 2014 г., което обаче е било прекратено от съдебния изпълнител на 03. 01. 2017 г. поради неизвършване на изпълнителни действия в продължение на повече от две години. След това ответникът образувал през 2021 г. второ изпълнително дело въз основа на изпълнителния лист. Според ищеца по отношение на задължението за главница е приложима общата петгодишна давност, а по отношение на останалите парични задължения по издадения изпълнителен лист – специалната тригодишна погасителна давност. След като по-късното изпълнително дело е било образувано около четири години след прекратяването на по-ранното, което пък на свой ред е било прекратено поради неизвършване на изпълнителни действия за период от повече от две години, то прави извод, че вземанията по изпълнителния лист са се погасили по давност. Ищецът получил покана за доброволно изпълнение по второто изпълнително дело, веднага след което направил възражение за изтекла погасителна давност в рамките на срока за доброволно изпълнение, каквото възражение по-рано бил направил и пред ответника. Въпреки това съдебният изпълнител не прекратил новото изпълнително дело и запорирал банкови сметки на ищеца. Иска от съда да приеме за установено, че ищецът не дължи на ответното дружество сумите 6 543 лева главница ведно със законовата лихва, 654 лева и 30 стотинки неустойка за забава, 525 лева и 83 стотинки лихва за

забава, 154 лева и 46 стотинки разноски за държавна такса и 371 лева и 69 стотинки разноски за юрисконсултско възнаграждение, за които е бил издаден изпълнителен лист от 06. 11. 2012 г. по ч. гр. дело № 43545 по описа на Софийския районен съд за 2010 г. Претендират разноски.

Ответникът приема предявения иск за допустим, но го оспорва като неоснователен. Излага доводи, че изпълнителният лист е издаден въз основа на влязло в сила съдебно решение, поради което съгласно чл. 117, ал. 2 ЗЗД е започнала да тече нова петгодишна давност. Макар и да признава, че първото образувано изпълнително дело се е прекратило поради „перемпция“, изтъква, че тя няма нищо общо с петгодишната погасителна давност. Твърди, че с молба от 07. 02. 2017 г. е образувано ново изпълнително дело, като със самата молба е било поискано и предприемане на изпълнителни действия за привеждане в изпълнение на изпълнителния лист, а именно налагане на запор върху банкови сметки във всички банки в страната, с което давността е била прекъсната и е започнала да тече нова петгодишна погасителна давност. На 04. 11. 2021 г. е било образувано отново изпълнително дело, във връзка с което на 14. 11. 2021 г. е бил наложен запор върху банкови сметки. Прави извод, че към 07. 04. 2023 г. петгодишната погасителна давност не е изтекла. Позовава се на съдебна практика. Иска от съда да отхвърли иска. Претендира разноски.

След като съобрази твърденията на страните и събраните доказателства, Софийският районен съд направи следните фактически и правни изводи.

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439, ал. 1 ГПК. Исковата молба е подадена чрез надлежно упълномощен процесуален представител и е придружена с документ за внесена държавна такса в необходимия размер. Налице е издаден лист в полза на ответника, поради което за ищеца е налице правен интерес да установи, че задълженията по изпълнителния лист са погасени по давност. Поради тези съображения исковата молба е редовна, а предявеният с нея иск е процесуално допустим.

В тежест на ищеца е да докаже наличието на правен интерес да предяви отрицателния установителен иск, както и момента, от който е започнала да тече погасителната давност. В тежест на ответника е да докаже твърдените основания за прекъсване на погасителната давност.

Между страните не се спори и от представените по делото доказателства се установява, че на 06. 11. 2012 г. е издаден изпълнителен лист, с който ищецът е осъден да заплати на ответника сумата 6 543.00 лв. (шест хиляди петстотин четиридесет и три лева) – главница, сумата 654.30 лв. (шестстотин петдесет и четири лева и тридесет стотинки) неустойка за забава, начислена от 11. 07. 2009 г. до 06. 09. 2010 г., сумата 525.83 лв. (петстотин двадесет и пет лева и осемдесет и три стотинки) лихва за забава от 11. 07. 2009 г. до 06. 09. 2010 г. и законната лихва върху главницата от 07.09.2010 г. до изплащане на вземането, както и сумата 154.46 лв. разноски по делото за държавна такса и 371.69 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Установява се, че с молба от 31.01.2014 г. от ответника въз основа на посочения изпълнителен лист е образувано изп. дело № 125 по описа за 2014 г. С молбата вискателят е възложил на частния съдебен изпълнител правомощията по чл. 18 ЗЧСИ. На 10.02.2014 г. е наложен запор на вземанията на длъжника по банкова сметка при „Уникредит Булбанк“ АД. С „резолюция“ на съдебния изпълнител от 19. 12. 2016 г. изпълнителното дело е прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК.

Представена е молба от 07. 02. 2017 г. до частния съдебен изпълнител Милен

Бъзински от ответника, с която е поискано да бъде образувано изпълнително дело, както и да бъде проучено имуществото на длъжника и да бъде наложен заповор върху банковите му сметки. С молбата вискателят е възложил на частния съдебен изпълнител правомощията по чл. 18 ЗЧСИ.

С молба от 02. 11. 2021 г. до съдебния изпълнител ответникът е поискал да бъде образувано изпълнително дело, както и да бъде проучено имуществото на длъжника и да бъде наложен заповор върху банковите му сметки. С молбата вискателят е възложил на частния съдебен изпълнител правомощията по чл. 18 ЗЧСИ.

Според чл. 116, б. „в“ ЗЗД течението на погасителната давност се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение. С разясненията, дадени с т. 10 от Тълкувателно решение № 2 от 26. 06. 2015 г., се застъпва, че при изпълнителния процес давността се прекъсва многократно – с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ. Под предприемане на действия на принудително изпълнение, съответно извършване на изпълнителни действия, които изграждат изпълнителни способности, законът има предвид отправянето на волеизявления от кредитора до съдебния изпълнител за прилагането на съответни изпълнителни способности (например заповор на вземания по банков сметки, заповор на моторно превозно средство, опис на движимо или недвижимо имущество и др.). За прекъсването на течението на погасителната давност е ирелевантно в кой точно момент съдебният изпълнител е пристъпил към извършването на изпълнителните действия, които изграждат съответния способ, както е ирелевантно и дали те са били успешно приложени или не. Прекъсва течението на погасителната давност и всяко предприето от съдебния изпълнител изпълнително действие при наличието на възлагане по реда на чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ (съгласно вече цитираната т. 10 от съответния тълкувателен акт).

В настоящия случай не се спори между страните, че с молбите от 31.01.2014 г. и 02.11.2021 г. давността е била прекъсвана. По делото не е приложено изпълнително дело 635/2017 г., което дело е посочено на молбата от 31.01.2014 г., но въпреки това видно от същата молба ответникът е отправил волеизявление до частен съдебен изпълнител за извършване на изпълнителни действия, както и му е възложил правомощията по чл. 18 ЗЧСИ. Ответникът не е взел становище във връзка представената молба, като в открито съдебно заседание от 14.06.2021 г. съдът я е приел като писмено доказателство. Съдът счита, че с тази молба погасителната давност е била прекъсната, доколкото вискателят не е бездействал, а е поискал изпълнителни действия.

Всички вземания, за които е бил издаден изпълнителен лист се погасяват с петгодишна давност, без значение от техния характер, а не само вземанията за главница, както твърди ищецът, щом като съществуването им е било установено с влязло в сила съдебно решение.

Без значение за течението на погасителната е обстоятелството, че с „резолюция“ от 19. 12. 2016 г. изпълнително дело № 125 по описа за 2014 г. е прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК поради настъпила перемпция. Според разбирането на настоящия съдебен състав прекратяването на изпълнителното производство на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК (което става по право без да е необходимо каквото и да било акт на съдебния изпълнител, включително „резолюция“) обуславя единствено процесуалната незаконосъобразност на изпълнителното производство. Настоящият съдебен състав приема, че перимирането на първоначалното изпълнително производство не изключва възможността да бъде поискано предприемането на

последващи действия по принудително изпълнение, които да прекъснат течението на погасителната давност, която е институт на материалното право.

С оглед гореизложеното настоящият състав приема, че погасителната давност е прекъсвана с молбата от 31. 01. 2014 г., с която ответникът е възложил на частния съдебен изпълнител правомощията по чл. 18 ЗЧСИ, впоследствие е прекъсната с молба от 07. 02. 2017 г. до частния съдебен изпълнител Милен Бъзински, с която е поискано да бъде образувано изпълнително дело, както и да бъде проучено имуществото на длъжника и да бъде наложен запор върху банковите му сметки, а след това е била прекъсната отново с молба от 02. 11. 2021 г. до същия съдебен изпълнител, с която е поискано да бъде образувано изпълнително дело, както и да бъде проучено имуществото на длъжника и да бъде наложен запор върху банковите му сметки, при което ответникът е възложил на частния съдебен изпълнител правомощията по чл. 18 ЗЧСИ.

Между съответните прекъсвания на давността не е изтекъл период от пет години, поради което и погасителната давност не е изтекла. Не е настъпило погасяване на задължението по давност и от 02. 11. 2021 г. до образуването на настоящото производство (05. 07. 2022 г.), както и до края на съдебното дирене (14. 06. 2023 г.), поради което така предявеният иск е неоснователен и следва да бъде отхвърлен изцяло.

По разноските

При този изход на спора правно на разноски има единствено ответното дружество съгласно чл. 78, ал. 3 от ГПК, което претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Съдът счита, на основание чл. 78, ал. 8, че на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Мотивиран от всичко изложено, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на Сдружение „...“ с ЕИК ..., със седалище и адрес на управление .., с правно основание чл. 439, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс за признаване за установено, че не дължи на ответника „...“ ЕАД с ЕИК ..., седалище и адрес на управление .., сумата 6 543 лева главница ведно със законната лихва от 07. 09. 2010 г. до изплащане на вземането, 654 лева и 30 стотинки неустойка за забава от 11. 07. 2009 г. до 06. 09. 2010 г., 525 лева и 83 стотинки лихва за забава, 154 лева и 46 стотинки разноски за държавна такса и 371 лева и 69 стотинки разноски за юрисконсултско възнаграждение, за които е бил издаден изпълнителен лист от 06. 11. 2012 г. по ч. гр. дело № 43545 по описа на Софийския районен съд за 2010 г.

ОСЪЖДА ищеца Сдружение „...“ с ЕИК ..., със седалище и адрес на управление .., да заплати на ответника „...“ ЕАД с ЕИК ..., седалище и адрес на управление .., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата в размер на 100,00 лева, представляваща сторени от ответника разноски в първоинстанционното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването на преписа.

Служебно изготвени преписи от решението да се връчат на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____